

BOX 520, STATION "D", TORONTO, ONTARIO, M6P 3K1 CANADA

No. 3., Vol. 25., břez-en-March 1991.

CESTOU JEHO FILOSOFIE...

Nedopustitělnou chybou jest, že jsme si zvykli oslavovat Masaryka pouze jako osobnost. Tím jsme zabředli do kału osobního kultu, proti němuž se sám Masaryk ostře stavěl. Následek našich chyb byl ten, že stopy, které u nás zanechala Masarykova filosofie byly zaváty prachem času a zůstávají zapomenuty jako kniha založená v nejspodnější příhrádce knihovny. -- Oslavovat někoho jako osobnost je nejlevnější náhražkou tohom co by lidstvo o něm mělo vědět, znovu si zopakovávat, učit se z jeho děl a myšlenek, snažit se jít v jeho šlépějích, zdokonalovat se po stránce teorie i praxe, jak se zdokonalují systémy. Osobní kult je levným opiem pro nemyslicí dav. -- Masaryk položil základy nové politické a sociální teorii, která se v praxi za první republiky tak výtečně osvědčila. Neznáměná to však, že do omrzení musíme opakovat vše to, co bylo za jeho doby vykonáno a tím samým způsobem se snažit řešit problémy dnešní doby. Masarykova teorie a praxe politická, hospodářská a sociální byla vždy otevřená k lepšímu přizpůsobování. Nikdy se nesnažila být ortodoxní; s jedinou výjimkou, že tato teorie sledovala pravdu a spravedlnost na podkladě realistickém, s použitím věk dávkou logiky. V tomto bodě byl Masaryk nesmlouvavě ortodoxní. -- Dnes, s odstupem času, vidíme stále jasněji, že Masaryk není a nemůže být pouhou osobností a to pro posvátné vzhlížení k němu jako k polobohu jen proto, že celým svým snažením, myšlením a celou svou filosofií stal se

pro nás skutečným princi-
pem, zásadou z mnoha dů-
vodů.

Jedním z těchto důvodů je jeho filosofický názor, zrcadlící se dnes už tak jasně v pokrokovém vývoji kosmopolitismu. -- Snad každá nová myšlenka zdá se z počátku těžce pochopitelnou. Proto je bezpodmínečně nutno Masaryka nepřetržitě studovat jeho myšlenky až do všech podrobností analyzovat, zahloubávat se do jeho filosofie a snažit se po-

chopit ony základní prvky, z nichž jako z kořenu vyrůstá strom dění.

Tak nás mezi jinými Masaryk učí, že i my jsme nedílnou součástí světového koloběhu, že ku příkladu to, co se stalo před staletími - v XV. nebo v XVI. století - bezpodmínečně se zračí svými následky v době dnešní, v době nového uspořádání světa. Sledujeme-li dlouhý řetěz historických událostí daleko do minulosti, probíráme-li články za článkem, jistě se zastavíme u Bílé hory. Zde jsme si zvykli dívat se na tuto historickou událost jako na tragedii národa. Byla opravdu onou tragedií? Dnes jasně vidíme, že byla počátkem něčeho, co náš národ vedlo dlouhou cestou k dnešnímu dni, ne právě ke škodě naší po stránce světovosti, po stránce bohatých přínosů našeho lidu tomu všelidskému a všesvětovému celku. Srovnáváme-li těžkopádný vývoj jiných evropských národů s vývojem národa našeho, nemáme nejmenší právo se domnívat, že rok 1620 byl naší národní tragedií. Zhloubáme-li se do historie 350ti let vidíme, že jsme se dokonale věnovali do kosmopolitního vývoje dnešních dnůvke kterém my - Češi a Slováci - budeme v nejbližší budoucnosti krát jednu z hlavních úloh právě oním Masarykovým přínosem a jasným chápáním jeho filosofie. A právě zde, v tomto bodě budeme mít za úkol vysvětlit celému světu, proč kosmopolitní sociální nazírání je silným protikladem marxistického socialismu. Odpověď, která se od nás očekává, nalezneme pouze v Masarykově filosofii. — Ve chvílích, kdy na Bílé hoře dozněly polnice válečné oznamující porážku mocných Čechů, plavily se po oceánu plachetnice poháněné větrem a směřující k pobřeží nedávno objeveného nového světadíle, dnes známého jako Amerika. Od roku 1620 do dnešní doby překročilo oceán nesmírné množství lidí. Miliony pocházející z Čech, Moravy, Slezska, Slovenska a Podkarpatské Rusi. A tito lidé zanechali za sebou hluboké stopy na tomto novém světadíle. Co je k odchodu za moře přimělo? V první řadě to byla touha po svobodě, ztracené právě na Bílé hoře. Dále snaha uplatnit se tak, jak tomu v nesvobodě a područtí možné nebylo. V této nové zemi, kde nebylo vyhraněné národní příslušnosti, kde se lidé navzájem mísili a zakládali nové rodinné celky, kde bez protestů a odporu sahali po jednotném společném jazyku a tím se stávali nejen celkem, ale vše, v čem vynikali, co s sebou z někdejší domoviny přive-

Dokončení na str.2.

Autor úvahy o TGM
Jan Kořínek s paní,
v Torontě v r. 1966.

Během 2.světové války fungovala v Anglii za obtížných podmínek čs.vláda, kterou vedl prezident dr.Edvard Beneš. Podobné exilové vlády měly ve Velké Británii Holanďané, Norové, Francouzi, Poláci a další národy, které Němci okupovali. Kdo byl v této čs.exilové vládě? Málokdo to ví.. Na našem obrázku jsou zleva: dr.Jaroslav Stránský, dr.Hubert Ripka, dr.Edvard Otrata, Msgre.Jan Šrámek, Ján Lichner, Ján Bečko, prezident Beneš, František Němec, generál Sergej Ingr, dr Ladislav Feterabend, Jan Masaryk, generál Rudolf Viest a dr.Juraj Slávik. Fotografie je z října 1940 a zapůjčil nám ji Rudolf Čapek z Prahy.

SELUCKY, Radostav
(Professor Carleton University). In hospital on Thursday, March 7, 1991, at the age of 60 years. Husband of Milada. Father of Katerina and Michal. Also survived by sisters Olga and Jana. Friends may call at the Central Chapel of Hulse, Playfair & McGarry, 315 McLeod Street, on Friday from 4 to 9 p.m. Funeral service in the chapel on Saturday at 10:30 a.m. Those wishing may make donations to the Canadian Diabetes Association.

Profesoři, studenti a krajané z Ottawy a okolí se 9.března t.r. rozloučili s posrpnovým exulantem, dr.Radoslavem Seluckým. Zemřel po srdečním záchvatu a bylo mu pouhých 60 let. Plánoval, že letos na podzim se na rok odstěhuje do Prahy, aby přednášel na Karlově univerzitě. Věřil, že po 21 letech exilu si zas na domov zvykne. Napsal stovky článků, v nichž kritizoval komunistické režimy ve východní Evropě. Z knih jsou nejznámější: "Západ je západ" a "Východ je východ". Během pražského jara v r.68 se postavil po bok J.Smrkovskému a O.Šikovi. Jeho "reformizmus" však začal už tím, že byl odvolán ze studia v Leningradu a vyloučen z kom.strany v r. 1952. /Dal se k nim v r. 1945 jako středoškolský student v r.1945./ Pocházel z Brna.

Práce v Kanadě

PRÁVA — Kanadské imigrační úřady nedoporučují těm občanům využívat nabízené ležérní zprostředkovatelské služby pro zaměstnání nebo přistěhování do Kanady. Neexistuje totiž žádná záruka, že tyto služby zabezpečí kromě nabízené práce i také pracovní povolení a udělení víza. Vzhledem k nezaměstnanosti, která nyní v Kanadě dosahuje 8,3 procenta, je udělování pracovních víz velmi složité a zdlouhavé. Předpokladem pro udělení tohoto druhu víza je, že v Kanadě neexistuje pracovník s požadovanou kvalifikací, kterého by zaměstnavatel mohl najmout, nebo pracovník, kterého by bylo možno přestělovat.

Kanadské Listy

INDEPENDENT MONTHLY
IN CZECH AND ENGLISH LANGUAGES.

Publisher and Editor: Mirko Janeček.
Tel./416/ 376-4116.

Články, objednávky inserátů, opravy
adres a předplatné lze poslat na:
"KANADSKÉ LISTY", Box 520,
Station "D", Toronto, Ont. M6P 3K1.

Pokud jsou články podepsané, nemusí
se redaktor ztotožňovat s jejich
obsahem.

Předplatné na 1 rok:

Kanada a USA ...	§ 19:00
zámoří, lodě ...	§ 22:00
zámoří, letecky ...	§ 32:00

JEDNOU VĚTOU

Manželé Marešovi byli v Dawsonu a u hrobu Jana Welzla; vznikl z toho článek v "Květech". --4.3. tomu bylo 25 let, co v Montréálu zemřel diplomat dr. Ivan Bujna. --Prof. P. Magocsi se stal hlavou Multic. History Society of Ontario. --F. Mokry ze Žďáru se stal čestným členem kanadského Klubu přátel Žďáru n/S. --Dr. F. Valach napsal pro "LD" článek "Kanadské střípky"; je znamenitý. --Sok. pracovník Václav Menšík oslaví 21.3. své 80. narozeniny. Nevypadá na to! --René Zich, usazený na ostrově Galiano v BC, byl v Praze a poskytl interview "Reflexu". --Brankovsky Tennis School oslaví brzy 20. výročí založení; info: 653-4942. Duši podniku je Vlasta Brankovská. --Pi Wymanová jednala za firmu Bata ve Zlíně. Hovory vyzněly slibně.

MASARYK ...

Dokončení se str. 1.

nesli, stávalo se společným majetkem všech a to po stránce hospodářské, kulturní, vědecké, sociální a vše-lidské. Bylo by velkým omylem domnívat se, že vše, co zde bylo budováno, je právě pro ten společný jazyk původu britského. Ne, je to výsledek práce a snažení všech, tudíž i našich vystěhovalců. A právě to je naším největším přínosem myšlenky kosmopolitismu, jak mu rozuměl Masaryk a jak se o něho opíral ve chvílích, kdy toho bylo živelně zapotřebí. Ten anglický jazyk byl a zůstal pouze spojovacím prostředkem, přirozeným esperantem. --Co je kosmopolitní nazírání? Mnozí čtenáři dělají si představu o světoobčanství asi takovým způsobem, jako sociální idealisté měli umělou představu o dělnickém ráji na zemi. Nejzávažnější příklad kosmopolitního nazírání a společného směru vidíme v novém hospodářském uspořádání v Evropě - Common Market. V tomto jednotném snažení nevidí žádná ze zúčastněných zemí jakési odnárodnění, i když je jisté, že po čase bude společný hospodářský systém mít vliv i na školství a vademěť ve dvou nebo více jazycích. Z mateřského jazyka pak vyrůstá i znalost jazyka kosmopolitního, jak bude postupem vývoje vybrán. Sledujeme-li tento zářný příklad v detailech, shledáváme, že jazykový problém mohl by se lehce rozrůst do rozměrů těžko řešitelných. Němčina a franština nepřestávají navzájem soutěžit v prvenství. Aby tento problém byl odstraněn, podporovali Němci přijetí Velké Británie do Společného evropského trhu z jediného důvodu: v Německu má angličtina daleko větší přednost a její znalost je větší než franština, což má zase dlouhou řadu pádných důvodů - proč. Z tohoto příkladu vidíme, jak blahodárný vliv má kosmopolitní nazírání na vývoj hospodářský. Tedy, ba daleko větší bude mít v budoucnu na vývoj sociální. A právě zde chceme poukázat na to, proč v kosmopolitním nazírání sociálním vidím jediný způsob usměrnění a pro hospodářský vývoj. Jen ve správně chápaném světoobčanství nalezneme správný prostředek zabránění umělé vyvolávané inflaci šovinistickými národy a jedinci, ne-li finančního zhroutení toho kterého státu docela.

Ano, v kosmopolitismu je nejsilnější protiklad marxistického internacionálního socialismu.

Jan Kořínek, Etobicoke, Ont

28.2.91 navštívil Toronto 1. náměstek čs. ministra zahraničí Pavol Suchán /na obrázku vlevo/ a sešel se mj. s tehdejšími ministry provinciální vlády Petrem Kormosem /uprostřed/. Vpravo je ing. Rudolf Schuster, čs. velvyslanec v Kanadě. Také sl. Sandra Bruce, ředitelka prov. kanceláře pro styk se střední Evropou, konferovala s hostem z Prahy.

NAŠE ROVY

Životní dráha Otakara a Marie Štýrských z Dašic a Dvora Králového ve východních Čechách na hřbitov ve Woodbridge, Ont. trvala nejen celých 88 let, ale byla naplněna obětmi, houževnatou prací, zvrátí na jedné straně a manželskou pohodou a láskou na straně druhé. Byli obklopeni v Kanadě, kam přišli s třemi dětmi, doslova květinami; kdo by neznal jejich firmu Flora Florists v Torontě? Otakar osiřel, když mu byly 3 roky, ale dokončil obchodní školu, začal podnikat v zahradnickém oboru, v r. 24 se oženil a pak ve dvou se to lépe táhlo, jak sám říkal. Od r. 34 do 48 operovali manželé velkoobchod s květinami v Praze /Skořepka 10/. Přišel únor 48 a odchod přes kopečky. Dali se v Německu do podnikání, ale v r. 1952 emigrovala celá rodina do Kanady. Budiž jim oběma kanadská země lehkou!

Děkujeme tímto všem, kdož přišli doprovodit manžele Otakara a Marie Štýrských na jejich poslední cestě na věčnost.

Děti: Otakar Štýrský s manželkou, Marie Mimrová s manželem, Eliška Chráková s manželem.

Vnuči a vnučky: Dr. Eva Štýrský-Elwood, Peter Štýrský, Helen a Mary Anne Mimra, Lydia Brooker, John and Stanley Chrák. Pravnuci a pravnuky: Darren, Adrian, Larissa, Jason and Justin Elwood, Johanna Štýrský, Rebecca and Ian Brooker.

"Mladá Fronta",
12.2.91.

**CZECHOSLOVAK (TORONTO)
CREDIT UNION LIMITED**

Kampelička

740 SPADINA AVE., TORONTO, ONT. M5S 2J2
925-0557 NEBO 925-9985

Výhodné úroky na 1, 2 a 3 roky
Speciální úrok na vklady nad \$30,000

Všechny vklady jsou pojištěné
u "Ontario Share and Insurance Corp."

Neplatíte servisní poplatky za:
vystavování šeků
dopředu datované šeky
bankovní šeky
telefonické transfery
zastavení výplaty šeku (stop payment)
výběry hotovosti z daného vkladu
vysoký úrok na šekovém kontě

Otevřeno: pond., úterek a pátek 10-7; úterý a středa 10-6;
v sobotu 10-2.

Pražské uzenářství

638 Queen St. West,
TORONTO, ONT. M6J 1E4

Tel.: 364-1787

Komárek a Bat'a

Z I I n. - Ke spolupráci Armý Bata a našeho obuvnického průmyslu se při návštěvě Zlína vyjádřil poslanec parlamentu Václav Komárek. Mimo jiné řekl: "Myslím si, že je možné najít vyrovnané řešení nárokové Tomáše Bati jak z morálního, tak právního pohledu. Možná nebude úplně objektivní, protože jsem s ním prodiskutoval mnohá bodu a poznal jsem v něm člověka, který patří k mimořádně vzácným lidem v galerii světových podnikatelů. Tomáš Bata má obrovské zkušenosti, co se týče světové konkurence, má velké podnikatelské zájemství, kontakty, a blávně chce pro ČSFR něco udělat. Je skutečným velkým mužem našich dějin. Souhlasím s ním, že mu připadalo stejné trapné jako se soudit s T. G. Masarykem. Z naší strany je třeba řešit věci velkoryse. Vždyť ze strany pana Bati se není čeho obávat, poznal jsem v něm člověka absolutně korektního. Myslím si, že mu původně ani nešlo o uplatňování právních nároků. Upozorňoval jen na majetek své rodiny a dědictví po matce, které mu bylo protiprávně odňato. Pokud rozebírám své působení ve vládě, cením si období, kdy jsem projednával s Tomášem Batou podmínky jeho vstupu do našeho obuvnického průmyslu."

kultura

Pavel Javor

PRAHE, před deseti lety jsme byli ohromeni zprávou, že v Montrealu náhle zemřel nejslavnější básník našeho exilu Pavel Javor — dr. Jiří Škvor. Narodil se 24. června 1910 v Martinicích u Votic, vlasti opustil po komunistickém puči v únoru 1948. Uadil se v Kanadě, kde sprvu pracoval jako kovboj, pak jako tovární dělník a nakonec — až do své smrti — v kanadském rozhlase v Montrealu ve vysílání pro Československo.

Po většinu svého života strávil v exilu — a tam byla jeho tvorba nejbohatší. Z mnohých zaznamenaných alespoň práce poslední. Týden před smrtí napsal: „Navrátil-li se do tohoto zmateného světa... o čího laskavě všeho, aby moje „Far from You“ byla vydána...“ Zaslouhou jeho rodiny sbírka v angličtině skutečně vyšla, „Torza lásky“ se svého vydání také dočkalo, dokonce i „Plamen a píseň“, který vyšel u Škvoreckých, román „Clarence ať přijde pes“, obsáhlé autobiografie „Kus života těžkého“ nakladem Nového domova v Torontu.

Poprvé jsem poznal Jiřího Škvora po roce 1945; dokončil práva na UK, pak se stal redaktorem Svobodného slova, založil a redigoval týdeník Svobodný venkov — a já byl hrdý na to, že se stal mým náhradníkem v Prozatímním Národním shromáždění. Spolupracovali jsme, stal se mým nejlepším přítelem. Třeba to nejsou vycizelované verše, které napsal z exilu mamince, snad vám však o něm cosi řeknou: „Do boje odešli jsme z bílýchých divů, aby žil byl dobrý jako dřív /, aby se zotročitel otrávil bál / a sedák by stál zptima, jako vždy síl...“

Pavel Javor byl novinář, spisovatel i básník, v našich krajinách a exilantských organizacích byl také organizátor a propagátor a oběť — všude iniciativní a mezi prvními. Viděl jsem v něm to, co o básnících napsal TGM ve Světové revoluci: „Básníci u všech národů jsou tvůrci a státní národní a také politické jádro.“

Pavel Javor byl jedním z nich. Ten náš. Ota HORA, Ottawa
"Svob. Slovo", 22. 1. 91.

Dvořákův dům zachráněn

NEW YORK — Dlouholeté úsilí krajanů v USA, významných osobností české a světové kultury i představitelů čs. vlády bylo korunováno úspěchem: dům, v němž při svém pobytu v USA žil a tvořil skladatel A. Dvořák, byl oficiálně vyhlášen kulturním památkou a zachráněn před zbouráním. Rozhodla o tom tento týden komise pro ochranu památek města New Yorku. Třípatrový dům se nachází ve východní 17. ulici na Manhattanu. A. Dvořák v něm žil v letech 1892 až 1895. Působil tehdy v New Yorku jako ředitel Národní hudební konzervatoře a vytvořil zde mimo jiné i svou nejslavnější symfonii — Z nového světa. Se žádostí o záchranu Dvořákova domu se obrátil na newyorského starostu D. Din-kins a čs. prezident V. Havel.

V+W: Civilizace

My už nejsme lidé
My jsme jenom partaje
Žadný z nás nevdá
V čem ta chyba je —
Nikdo neví kudy na to
Jeden volá: Zrušte zlatot
Tamien po něm hází bláto
Ten ví kolik tamien kradě
Starí volají: Zkroťte mladé
Ten to řeší čistou rasou
Stát brečí nad prázdnou kasou
Kdo prej šetří ten má za tři
Slovani jsou všichni bratři
Národ volá: Chceme práci
Továrny se nevyplácí
V dolech se nefárá —
A v takové situaci
Zazní fanfára:
Že přijel spásnosný orel
Už větime oslout
Jen když nás ten orel
Hlučně osloví

JEDNOU VĚTOU Záležitost kanadského Bati se dostala díky interpelaci poslance Jiřího Honajzera na půdu České sněmovny. --Objevily se další "agencie", které z Kanady slibují čs. občanským práci v Kanadě. Poplatky jsou od 35 do 800 dolarů a "nejsou vratné". Zpáteční adresa pozůstává z Boxu a budovy poštovního úřadu; podpis na letáku je nečitelný a tel. číslo žádné..

Na kan. vízový úřad v Praze došlo tolik stížností, že dal čs. tisku k dispozici prohlášení, jež otiskujeme na str. 1. --Když FMZV v Praze odvolalo z čs. velvyslanectví v Ottawě jistého p. Račka a nahradilo jej jiným úředníkem, pokusil se výbor ottawské odbočky ČSK a předseda ČSK p. M. Šuchma zasáhnout do výlučně interní záležitosti Fed. ministerstva zahr. věcí ČSFR a vyzvali krajany k piketování budovy čs. ambasády 12.3. Jako důsledek vydalo velvyslanectví prohlášení, v kterém intervence jednotlivců z ČSK, včetně ultimát a vyhrožování označuje za naprosto nepřijatelné. --Také dr. Jan Drábek z Vancouveru, BC přesídlil do Prahy; adresa: Na Petřinách 72, 160 00 Praha 6. Přejeme mu zdar.

--Frank Braun se přesunul z Dundas, Ont. do apt. v Hamiltonu. --Anne Veyvarová dostala z rukou vévodkyně z Kentu medaili za ochranu přírody. Její otec, známý čs. skaut Jaromír Veyvara/dřívě: Vejvara/ zemřel 25.7.1979. --Některé české listy stále chybně píší o Tomáši Baťovi ml. jako o "americkém podnikateli českého původu".

--V Praze vznikla Společnost Josefa Škvoreckého. --Jitka Žáčková se přesunula ze Stouffville, Ont. do Toronta. --E.P. Tesař z Oakville se vrátil z ČSFR, kde učil 3 měsíce "management skills", poslal nám angl. rozbor dnešní situace v ČSFR. --Kan. sportovec J. Zempmeisel se dostal na cestě kolem světa na kole zn. Grizzly do Prahy. --Posrpnový inž. P. Calta se z Kanady rozjel do Telče. --Pí Pucholtová působí v Torontě jako výtvarnice. --Jediným Evropanem v týmu Montreal Canadiens je náš Petr Svoboda. Letos si vydělá 543.000 dolarů.

Narodil se 14.12.66 v Mostě. --Josef Gonda, LLD BA, býv. red. časopisu "Slov. film", žije v Peterborough, Ont., ale pro maso si jezdí k Pichlíkovům do Toronta. --Moderní kan. tanečnice Margie Gillis má úspěchy v Praze. --Nelly Morelová bude v Praze od 9. do 25.5. --Pražu navštívil dr. Klinka z Viktorie, BC. Zastavil se u dr. Jelínka v Pam. Osvození. --V Torontě zemřel slovenský krajan, dr. Jozef Zelina, 68. V Kanadě žil od r. 1969. --Elegantní Erika Valtrová, 16, se dostala na titulní stranu ledn. čísla listu "Edmonton Downtowner", oblečená jako nevěsta. Její otec Jiří vydává publikaci "Čtení z prerie".

--Jan Bombera z Miss. se v Brně setkal s předsedou Českého mysliveckého svazu prof. Hromasem; má přijet do Quebec City v květnu t.r. --Vedoucím administrace čs. ambasády v Ottawě je p. Karel Ponocný. --Fysioterapeutka H. Votočková, která plánuje vlastní soukromou kliniku v Praze, přijede studovat pod. ústavy v Kanadě koncem dubna.

--Revue "Maclean's" přinesla 7.1. článek "Affairs of the heart" a fotografii manželů Havlových. --Staré čs. pasy platí do r. 95, ale noví žadatelé dostanou pasy bez slova "socialistická". --Adolf Toman neodolal a po poradě s Ed Mirvishem se odstěhoval do Prahy. --Al Eagelson byl v Praze. Příští rok se očekává hotová inváze čs. hokejistů do Kanady; jdou za zkušenostmi a dolary.

--Pí Valerie White-Beck podporuje Mt. Sinai Hosp.

Oryvek textu písně ze hry Osel a stín, která měla v režii Jindřicha Honzla premiéru v roce 1933. Text je vybrán z právě vycházející knihy V+W Máme za to, kterou vydává Čs. spisovatel pro členy Klubu přátel poezie; cena 32 Kčs

**SunLife
of Canada**

Pojištění je věc důvěry
38 let služby naší veřejnosti s největší kanadskou životní pojišťovnou

VLADIMÍR VÁLEK, C.L.U.
Senior Representative

Tel. 626-3004

21 Four Seasons Pl., Suite 330, ETOBICOKE, Ont. M9B 6J8

Východně od 427.

Tento snímek z roku 1942 zachycuje radostnou událost, ke které došlo před budovou čs. státní školy Hinton Hall, poblíž Chalmers Parku. Npor. dr. Velen Fanderlík si bral za manželku učitelku této školy, sl. Slávku Zvědelíkovou. "Mladému páru to opravdu slušelo" napsal nám býv. učitel na této škole, p. Rudolf Čapek /Novodvorská 1080/90, 142 00 Praha 4/, který byl později přerazen k čs. letectvu a po výcviku sloužil u 310. peruť, RAF. Velen byl po válce starostou čs. Jirůčka a po únoru 48 odešel s "Velenkou" na západ. Oba žili a zemřeli v Kanadě /v městěčku Trail, B.C./.

ČTVRT HODINY OD NIAGARSKÝCH VODOPÁDŮ

T.O. STREET
O.E.W.
Niagara 200 Niagara St.
ST. CATHARINES
646-7300
George & Hana Beneš

Let's bring these words to life

Our Charter of Rights and Freedoms guarantees equal rights for Canadians of all origins and beliefs.

But it is up to us to give meaning to these words... to renew the commitment to equality and mutual respect for all Canadians in our everyday lives... in our homes, schools and places of work.

When we reach out to our fellow Canadians, each one of us helps ensure respect for the rights we all share.

WE CAN MAKE A DIFFERENCE!

Multiculturalism and
Citizenship Canada

Multiculturalisme et
Citoyenneté Canada

Canada

O LETCÍCH

Naše rovy: V Piedmontu, Que., Kanada zemřel 1.3. navig. 311, Jarda Zafouk. V Sawstonu v Anglii 27. ledna F. Vindiš, DFC a v Bratislavě 5. února plk. let. Jozef Zvolenský, od 311 a býv. POW. Pozůstalým vyjadřujeme upřímnou soustrast. -- Pro malý zájem a neočekávaně vysokou cenu se Ben Chamberlain v Anglii vzdal plánu objednat autentické a miniaturní let. medaile. Jistě existuje někde v Praze sklad podobných vyznamenání, které StB zabavila v 50. letech zatčeným záp. letcům. Ale kde je ten sklad? -- Nakl. "Svět křídel", P.O. Box 147, 350 02 Cheb 2, vydal brožuru K. Batelky "Z bombardéru za mříže" /roze-síláme před "KL" za \$5/ a plánuje knížky další, např. vzpomínky B. Růsta, I. Gable-cha, Lubomíra Ůlehly /sloužil v let. svob. Francouzů/, M. Liškutina a K. Kuttelwasche-ra. K vydání jsou připraveny rukopisy -- J. Marek: "Četnické letecké hlídky" a M. John: "Čs. letectvo za mobilizace v r. 1938" a "Okupace čs. letišť 15.3.1939". Další ruko-pisy -- o Fr. Truhlářovi, P. Ůrubovi, mořském záchraenci B. Schäfferovi, jakož i 2 práce J. Marka: "138. peruť zvláštního určení" a "544. fotografická peruť". -- V Torontě žije Michael Lípa, kterou sloužil za války u 611. angl. peruti. -- "L+K Speciál" o Bitvě o Británii, 80 stran, pošleme jen váženým zájemcům za \$8. Doma to číslo není k do-stání. -- Šéfredaktora "L+K" Josefa Frýbu jsme spojili s W/C V. Nedvědem, DFC, v Au-strálii. -- Tito letci jsou nyní v našem archivu díky příteli v Austrálii: V. Řídko-šil, K. Kordula, F. Taiber, F. Vanc, DFC, L. Bobek, DFC. -- 4.3.t.r. oslavil Václav Korda v Amityville, NY své 84. narozeniny. Moc se zlobí na P. Radostu, že o něm v knize "Noci nad Německem" napsal takové nehoráznosti; protože brzy bude v Praze, hodlá autora přinutit tak či onak, aby lži odvolal. V této akci ho budou jeho kamarádi z války /Slánský a Gellner/ plně podporovat. -- Shodou okolností si Kordovu adresu od nás vyžádal jednatel Svazu letců ČSFR, Vladimír Bouzek, Box 57, 186 57 Praha 86-Karlín. -- Kdo si chce předplatit "L+K" může napsat na adresu: J. Frýba, Jungmannova 24, 113 66 Praha 1. -- "Tankista" Poldu Rozbořil nám z Chicaga poslal 13 vzácných let. fotografií z války. Bedřich Valner se ozval z Anglie, že z posádky Velouše, který havaroval 20.10.41 v Sev. moři, jsou naživu už jen dva muži: František Petr a B. Valner. /Posádka byla zajata Němci. V. Procházka, J. Šůsa a E. Veselý mezitím zem-řeli. /-- Mechanik od 311. Sevčenko z Volyně, žije v Minitonas, Man. -- C. Orság žil s paní v Pacheco, CA. /Paní se jmenovala Kerdová a pocházela z Kupičova na české Vo-lyni. /-- L. Volka letí do Prahy s paní 20.5. a zůstane do 16.6. /Loni jel sám a když se vrátil, zjistil, že jeho paní předělala celou kuchyň; letos ji bere s sebou, protože asi nechce, aby mu v nepřítomnosti přestavěla barák. Jinak žijí šťastně v Lindenhurst, NY. /-- Svaz letců v zahraničí, se sídlem v Londýně, konečně připustil, že s nápadem uspořádat v r. 1990 v Anglii sjezd čs. záp. letců z celého světa, při-šel v létě r. 1987 Josef Doubek z Austrálie. Od té doby jsme tento plán v "Kan. Li-stech" a zvláště na letecké stránce podporovali a doporučovali všem býv. letcům ú-část. Tíha sestavení a vydání "Pamětní knihy sjezdu" leží nyní na Petru Duškovi, kterému vydavatel t.l. poslal všechny fotografie, které během sjezdu v Anglii vzal. -- Vitrina s památkami na škt. J. Stránského, DFC, je v aule školy v Borové, odkud pocházel. -- Šéfredaktor "L+K" Josef Frýba je pozván na let. den do Abbotsfordu, BC a slíbil, že se na pár dní zastaví v Torontě; uděláme besedu. -- Hledá se Viktor Vy-cha či Vicha, RAF 139571, nar. 8.11.19. Sloužil u 311. /Pospíchal jej znal v East Wrethamu /-- Kan. let. attaché v Londýně, plk. D.C. Gilliland, CD, poděkoval za snímky z bohoslužeb v kostele RAF na Strandu loni. Vzdal poctu našim chlapcům jménem Ka-nady. -- Mladý Vít Formánek, V ráji 320, 533 41, ČSFR, sbírá podpisy záp. letců; napište mu! -- Sdružení čs. letců má nového archiváře: Z. Hurt, Přístavní 55, 170 00 Praha 7. -- Doma zemřeli: S. Slezáček a B. Vrána. -- Anton Vanko uletěl 18.4.1943 s letounem B-71 ze Slovenska /Trenčín/ do Turecka, dostal se do Anglie k 312., padl 8.12.44 a je po-chován v Brookwoodu. Byl skautem v Lednické Rovně. Informace nám poslal ing. Š. An-drovič-Štuko. -- Mjr. let. Rudolf Čapek poslal do "KL" zajímavý článek "Cesty čs. zahr. učitelů do odboje". Za války redigoval v Anglii časopis pro čs. mládež "Poupě". -- F. Opletal z Brna hledá Fr. Krále, nar. 1921 v Nesovicích u Vyškova, který odešel do Kanady v r. 48 či později. -- Připojili jsme se k protestu J. Kořistky v souvislosti s mladými čs. letci, kterým se v r. 1949 nepodařil úlet dvěma letadly z Chocně. Neby-li dosud rehabilitováni. Každý ze zatčených seděl 13 let. Případ se má projedná-vat v Hradci Králové. -- "Signál" se roze-psal o slov. letci Jakubcovi, který žije v Torontě. -- Bohumil Holeš zemřel ve Zlíně v listopadu 90. -- V Brně žije F. Živěla, šéfmechanik u 310 a později u 312. /kde byl také Alois Soukup, který zemřel v Pie-šťanech v r. 1980/. -- Jaroslav Daněk zemřel v Edmundsonu, NB v r. 83. -- Nový katalog knih o letcích vydal: M. Lavigne, WAR BOOKS, Box 222, Victoriaville, Que. G6P 6S8. Napi-šte mu. -- Ruda Barvíř pocházel z Hranic a v Anglii sloužil u 311. Padl 16.10.1944.

Tento muž nikdy nezradil.. Je to Jo-sef Duda a foto ho zachycuje na let. základně Chartres ve Francii v r. 1940. Narodil se 9. srpna 1905 v Praze na Po-hořelci. Pocházel ze známé sokolské a vojenské rodiny. Vystudoval reálku na Malé straně a hraničskou voj. akademii. Sloužil u dělostřelců v Olomouci a v Košicích. V Chebu a Prostějově absol-voval let. výcvik. V letech 1933 až 35 působil jako let. instruktor, pak velel 64. letce v Piešťanech, pilotní škole v Nitře a rozpad ČSR ho zastihl ve Spiš-ské Nové Vsi. Odešel do Prahy a do Pol-ska 4.6.39. V Krakově podepsal závazek do Ciz. legie, odplul do Francie, kde byl velitelem české skupiny. Pak přešel k slavným fr. "Čápiům". V bitvě o Francii sestřelil 2 Němce. V Anglii je přijat pod č. 83224 do RAF. Velel letce 312. peruť v Liverpoolu, pak čs. let. náhr. tělesu. Další dobu působil jako styč-ný důstojník u HQF Command v Bentley Priory. Do Prahy se vrátil 18.5.45. Od 1.6. velel letišti ve Střelčicích, později v Olomouci. Od 31.12. byl ve-litelem VLU v Prostějově, už jako plk. let. V červenci 1947 se oženil. Únor 1948 znamenal konec jeho kariéry; jeho synkovi byl právě měsíc. Z velitelské-ho místa v Prostějově byl vyhozen. Pak převelen do zálohy a v r. 49 degradován na vojína. Vyhozen z bytu, manželství se rozpadlo. Pracoval jako šofér v Že-lezárnách v Prostějově až do r. 1965. Zemřel opuštěn rodinou 7.12.1977. Dne 9.8.90 rehabilitován a povýšen na ge-nerála. /Podle synovce dr. Z. Dudy./

Někteří z účastníků sjezdu záp. letců v Anglii v červenci 1990. Foto: Lad. Sítenský. U vchodu do Brookwoodu..

O VOJÁCÍCH

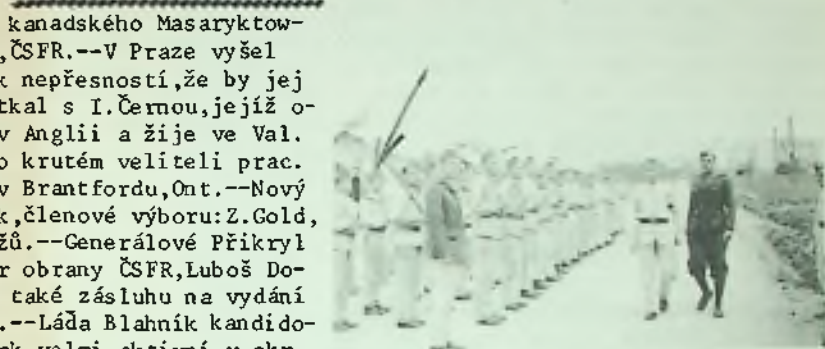
Seriál dr. Z.
Jelínka, šéfa
ústředního mu-

zea čs. armády v Památníku Osvobození v Praze, nazvaný "Kanadská setkání", začal vycházet ve "Studentských Listech". Jeden článek bude věnován JUDr. Oldřichovi Maláčovi, který je poslední žijící z krakovské šestky, jiný JUDr. J. Gellnerovi, letci. -- Red. rada komise SVU pro čs. voj. historii, pod vedením Lewise M. White-a, dala do tisku angl. znění knihy vzpomínek na 2. svět. válku. Vyjde ve Washingtonu. Do knihy přispěli: J. A. Bouček, M. Kašpar, Z. Kordina, J. Souček, Jar. Němec, J. Polach, A. French, R. Kellner, B. Šulc a Frank Vohryzek-Vernon. Kniha má titul: "On all fronts: Czechs and Slovaks in World War II". -- 20. 3. vzpomene nedožitého 90. narozenin pplk. Rudolfa Nekoly, který za války s gen. Hutníkem cestoval po Kanadě a Brazílii, aby získal dobrovolníky pro čs. armádu v Anglii. Byl původně v redakci voj. "Našich novin" v Anglii. -- 3. 4. tomu bude 100 let, co se narodil gen. B. Miroslav, pravým jménem B. Neuman. -- Poldu Rozbořil nám poslal zajímavou vzpomínku na frontu ve Francii. Přineseme na dvakrát. -- Dali jsme dohromady Standu Hnělčku z Liberce s Karlem Hrkalem z kanadského Masaryktownu. -- Jožka Pochman má adresu: Strání 61, 664 64 Dolní Kounice, ČSFR. -- V Praze vyšel článek o P. Raichlovi z pera V. Bartoškové. Bylo tam ale tolik nepřesností, že by jej P. Raichl raději celý přepsal. -- Č. Adamec nám sdělil, že se setkal s I. Černou, jejíž otec bojoval v Dunkirku. -- Franta Doleček byl loni na sjezdu v Anglii a žije ve Val. Meziříčí. -- F. Otta napsal článek "Jeden z mnoha". Pojednává o krutém veliteli prac. tábora v Mírově v 50. letech Oldřichu Kohlčíkovi, který žije v Brantfordu, Ont. -- Nový výbor Sdružení zahr. vojáků-západ: předseda ing. Jindra Kárník, členové výboru: Z. Gold, ing. A. Petrák, J. Štursa, ing. Vlastimil Mareček a dalších 15 mužů. -- Generálové Přikryl a Klapálek budou mít desky na svých rodných domech. -- Ministr obrany ČSFR, Luboš Dobrovský, se zájmem čte "KL". -- Č. Adamec je hrdý na to, že měl také zásluhu na vydání knížky ing. B. Šulce o činnosti čs. studentů za války v Anglii. -- Láďa Blahník kandidoval do obecního zastupitelstva v Kladně, ale neprošel. Je však velmi aktivní v okr. výboru ČSBS. -- Sdružení zahr. vojáků-východ: předseda J. Bačkovský, jednatel V. Kučera-vý. Členové: B. Bartoš, V. Pastucha, A. Darebná, E. Vondráček, B. Bartoš, J. Peresoljak, V. Hlíba, V. Rada, O. Kvapil, K. Vítek, V. Dulov, S. Petras, I. Humda, V. Palička, V. Višček, J. Toušek. -- Herbert Kapin je aktivní v Mar. Lázních. Dělá často tlumočnicka zahraničním výpravám. -- Ing. V. Klabník z Martina nám poslal do archivu 26 válečných fotografií, hlavně od tankové brigády a od letců. -- Eustach Bittner a E. Šefčík sestavili brožuru "Faleristická sbírka Slezského Muzea v Opavě". Obsahuje vyobrazení všech vojenských vyznamenání z obou válek. -- O red. V. Strakovi pojednává článek v "MF" "Žít se dá jen naplno". -- Mjr. Mirek Plešmíd byl koncem ledna 1950 odsouzen k smrti ve skupině "Pohl a spol." a popraven. Byl to záp. voják a je pohřben v hromadném hrobě v Dáblících. -- V Praze zemřel Karel Hofman, který měl para výcvik u Američanů, jako E. Šebelle. -- Alena Herbenová žila v r. 1939 v Praze /Velvarská 61/. Pracovala občas jako kurýrka mezi Prahou a Stockholmem, kde byl Vl. Vaněk a napojen na škpt. Čáslavku v Anglii. Po válce se provdala za am. důstojníka a odstěhovala se do USA. Kdo o ní něco ví? -- Do archivu nám přibyla knížka z Anglie za války: "To Anne in America", znamenitá propagace čs. vojáků v Anglii. Sestavil red. Josef Josten. -- L. Máníček, nestor čs. veteránů ve Francii má novou adresu: Residence de la Tour, 44 Avenue Foch, 787 00 Conflans Ste. Honorine, France. Uvítá pohlednice a noviny od přátel. -- Také nestor našich v Austrálii se přestěhoval: F. Křivánek, I-3 Strabane Ave., Box Hill North, Vict. 3129, Australia. Kamarádi, pište mu! -- Data o voj. sjezdu v Praze si vyžádal J. Mareček, který žije v Trail, BC. -- "SL" přinesly zajímavou reportáž o strážních útvech am. armády v 50. letech, složených z Čechů a Slováků, a o jejich veliteli mjr. K. Černém. Žije v Norimberku. -- Došel nám "Památník boje o život národa", 80 stran, autor Ant. Zhož, vyšlo v Praze r. 1946. -- S gen. Vlastem byl Němci zajat také mjr. Hynek Souhrada. -- JUDr. O. Maláč oslavil v Torontě "80" loni 5. srpna. Ve vší jemu typické tichosti. -- Spojili jsme Vazače s Galkem. První žije ve Francii, druhý v USA. -- Gen. Josef Buršík, osvoboditel Ostravy, pocházel z vesničky Díly u Postřekova. Účastnil se loni oslav osvobození Domažlic a prý přijede i letos. -- Dr. B. Steiner nám slíbil poslat data o ppor. K. Lazeckém a studii "Čs. cizinečtí legionáři jako základ k utvoření čs. zahr. armády ve Francii v r. 1939". -- MUDr. Jan Rejda z Pardubic byl povýšen na plk. v. v. -- V bytě G. Husáka byly objeveny vzácné zbraně ze sbírky v Hluboké. -- A. Petrák byl s paní na zotavené v Jeseníkách. -- Zdr. Václavík navštívil Kubáta. -- Divné, že v Leamingtonu bydlí Fojtík a Navrátil, ale loňského setkání tam s kamarády z Prahy se nezúčastnili. -- Josef Fiřt, rotmistr vládního vojska v Itálii, byl zodpovědný za zběhnutí 135 mužů od 6. praporu. Čtyři dni pochodovali alpskými údolími a přešli do Švýcar. A hned jeli do Anglie. -- Mor. Muzeum nám poslalo něco, ale obálka přišla prázdná! /přeletení páskou by pomohlo. -- Suk a Mláda pookřáli na pláži v Rio. -- L. Peterka žije v Kellrobert, Sask.

Vlevo: záp. voják Fr. Kulda, který žije v Burnie na Tasmanii a upravo je pplk. Miloš Krampera, čs. voj. a let. attaché, Ottawa.

Březen 1940, Montpellier: pod šípkou je je 17ti-letý F. Kousal a ten po jeho pravici měl 13 let! /Říkalo se to.. /

Tato fotografie je z června 1941 v Anglii. Vlevo je ing. Sláva Šulc a upravo čs. diplomat dr. Juraj Slávik, který se narodil 28. 1. 1890 v Dobré Nive na Slovensku a zemřel 30. 5. 1969 ve Washingtonu. Bohuslav Šulc se narodil 7. 1. 1915 a zemřel 16. 9. 1989 během dovolené v Jugoslávii; byl za války aktivní jako studentský funkcionář a skaut.

29. března p. r. bude pražský rozhlas vysílat první díl pásma redaktorky Věry Šandové "Hovory o vojně". Bude slyšet hlas vojenského historika a učitele Střední hotelové školy v Turnově, prof. ing. Jaroslava Církla /na našem obrázku/. Redaktorka Šandová /s mikrofonem v ruce/ byla překvapena živým zájmem studentek školy. Ing. Církla píše pravidelně do místního tisku o vojácích a letcích Druhé svět. války a loni byl na sjezdu v Anglii.

VÝZVA

zahraničním vojákům ze západu

Vyzýváme všechny příslušníky čs. zahraniční armády na západě, aby pro účely jejich vojenské rehabilitace - případně úpravy vojenské hodností zaslali nejpozději do 28. února 1991 na adresu Václav Vondrák, Kubelkova 35, 130 00 Praha 3 následující údaje:

1. Příjmení, jméno, adresa, okres
2. Datum narození, rodné číslo
3. Číslo osvědčení podle zák. 255/46 Sb.
4. Příslušníkem čs. zahraniční, případně spojenecké armády v útvech - od kdy do kdy
5. Dosažená vojenská hodnost v zahraniční armádě
6. Dosažená vojenská hodnost - voják z povolání, voják v záloze
7. Perzekuce po únoru 1948
8. Byla provedena soudní rehabilitace?

Sdružení
zahraničních vojáků - západ
JAN ŠTURSA, jednatel

O PARAŠUTISTECH

Roman Skalický z Brna nám napsal, že byl šokován, když nedávno slyšel na TV zprávu, že neznámí pachatelé odcizili v jednom pražském vojenském muzeu několik desítek válečných vyznamenaní a osobní věci Kubiše a Gabčíka. Otázka: stalo se to skutečně a proč žádné čs. noviny o tom nepřinesly zprávu? O které muzeum šlo?— Robert Matula má novou adresu: RR 1, Box 1383, Chemainus, BC VOR 1K0, Kanada. Plánuje účast na letošní tryzně u kostela v Resslově ulici 18.6.—Doma co nevidět vyjde nové vydání Jelínkových knih "Operace SILVER A" a "Glucinium". Autor sbírá materiál o skupině WOLFRAM a hodlá jej vydat ve formě knížky.—Ve Washingtonu vyjde /podle sdělení dr. Jaroslava Němce/ knížka o WW2. Přispěli do ní Bogataj a Matula. Je naděje, že publikace vyjde i doma. Znamená to víc práce pro dr. Němce a jeho přátele, protože některé příspěvky byly původně v angl. jazyku a v tomto jazyku měly v USA vyjít; teď musí být česky.—Autor knihy "Údolí výstrahy" Tópek před lety zemřel doma. Když jeho kniha vyšla, MUDr. R. z Pardubic usoudil, že "zaduměl prázdný sud". Autor označil mj. všechny záp. parašutisty za "padákové agenty", což si vypůjčil ze slovníku nacistů za války.—Knihu "Akce atentát" lze objednat zasláním \$10 na adresu: MAGNET-PRESS, Jungmannova 24, 113 66 Praha 1, ČSFR.—Čtenář M. z Přerova nám napsal, že znal Bohouše Němce, který byl za války v SSSR vycvičen jako parašutista, shozen na Moravě, zradou zatčen Gestapem a popraven i se svým otcem v nac. koncentračním táboře. Syn Bohuslava, Jan, se vrátil ze západu jako pplk., byl v 50. letech vězněn a zemřel /na zlomené srdce/ 6. října 1970.—Redakce dostala krásnou kartu z Hradu, vlastně jídelní lístek z banketu, na kterém byli podepsáni 3 generálové /Pernický, Suják a Krzák/, jakož i nový ministr obrany Luboš Dobrovský.—Pokud někdo plánuje účast na sjezdu vojáků a parašutistů v Praze ve dnech 15. až 23.6. 91, měl by napsat na adresu: Jan Štursa, Herálecká 6/964, 140 00 Praha 4. Tel. 435-8830.—Ladislav Špaček přispěl do "Moravskoslezského deníku" studií o atentátu na Heydricha pod názvem "Příběh statečnosti a zrady". Gestapácký komisař Jantur vypověděl po válce, že během prvního týdne po atentátu došlo na Gestapo v Praze na 1.100 "cenných sdělení" a to ještě před vypsáním odměny 1 milionu marek. Nejvíce ale gestapákům pomohl Karel Čurda.—Josefu Čermotovi říkali v Anglii "lucky boy" a štěstí ho doprovázelo i jako příslušníka paraskupiny WOLFRAM až do konce války. Nejdramatičtější doba byl začátek listopadu 44, kdy na 30.000 Němců a Vlasovců pročešávalo Beskydy. Musel ustoupit z bunkru v lese a zachránil vysílačku. Škpt. Panýr z "Andaluské romance" je Čermota. Měl vždy dobrou mušku a žije dosud.—Ze skupiny Josefa Pojara přežili Mauthasen všichni, až na 3 muže. Většinu zachránil konec války.—Jarda Klemeš nemůže zapomenout na přijetí prez. Havlem na pražském Hradě 4. října 1990.—Edvard Šebelle nám zapůjčil pěknou fotografii Josefa Strankmüllera, který zahynul při paravýcviku ve Skotsku 13. 8. 42 a je pohřben na hřbitově Pinner u Londýna.—V Rokycanech plánují 6.5. Den veteránů, za účasti am. veteránů.

F.A. Kousal /Seaview Drive, Hervey Bay-Booral, Qld. 4655, Austrálie/ nám ze svého archívu poslal fotografii, na které jsou zleva: parašutista četař Fero Bírovš /padl v SNP/, příslušník RAF Jan Timko /padl 13.3.44 nad Německem/, F.A. Kousal a parašutista npor. B. Menšík /zemřel ve Francii po válce/. Snímek byl pořízen v Anglii v březnu 1941.

Malá Skála u Turnova, 20. listopadu 1990: Čestmír Šíkola u hrobu generála Aloise Lišky.

Jaroslav Čvančara:

KDO JSTE, JANE KUBIŠI?

Narodil se 24. 6. 1913 v Dolních Vilémovicích, obci rozprostírající se v jiho-východním cípu třebečského okresu, v početné rodině, jako druhý ze čtyř dětí. Při čtvrtém dědku matka zemřela. Otec František Kubiš — vesnický švec — si vzal vdovu Dusíkovou s pěti dětmi, se kterou měl potom další čtyři. Při nelehké obživě byly děti přísně vychovávány k vlastenectví a jako hluboce věřící. Jan Kubiš pracoval od mládí jako kočí v lese, kde nabyl dobrou fyzickou kondici, cvičil v tělovýchovné jednotě Orel. V roce 1935 nastoupil vojenskou službu a nakonec zůstal v armádě jako dělesloužící. V kritickém osmatřicátém roce prodělal obě mobilizace jako příslušník 3. roty strážního praporu. Po demobilizaci se nakrátko vrátil z Litultovic u Opavy do Dolních Vilémovic, kde začal pracovat v nedaleké cihelně. Po hitlerovské okupaci českých zemí, podobně jako mnoho dalších, se rozhodl v červnu 1939 přejít ilegálně do Polska, kde se přihlásil do Československého legionu v Krakově. Toto je opis z jeho doposud nepublikovaného válečného deníku: „V Malých Bronovicích jsem byl u první roty. Dne 28. července jsme odjeli do Gdyně. 29. 7. nasedli na krásnou loď Chrobry, která byla spuštěna na vodu v den, kdy jsem posílal lístek Rudovi. Na lodi nas bylo 450, kteří jsme se nechali angažovat do francouzské cizinecké legie.“

Vypukla druhá světová válka a Kubiš byl s ostatními podle československo-francouzské dohody ze svazku legie uvolněn. Z Afriky se dostal do francouzského přístavního města Agde, kde se tenkrát začínala organizovat naše první zahraniční jednotka. S tou se po napadení Francie v červnu 1940 zúčastnil těžkých ústupových bojů. Za mimořádné bojové zásluhy byl vyznamenán francouzským vyznamenáním Croix de Guerre. Po kapitulaci Francie se lodí Rod el Farag dostal 13. července 1940 do Velké Británie do Cholmondeley, kde byl po reorganizaci naší armády zařazen k prvnímu praporu 1. československé smíšené brigády. Znovu byl vyznamenán za boje ve Francii, tentokrát Československým válečným křížem 1939, a povýšen na rotmistra. O vánocích 1940 napsal bratru Rudolfovi dopis, který ale zůstal v Británii a teprve po válce se zásluhou anglické rodiny dostal k pozůstalým do Československa: „Dnes bych rád věděl, co asi o mně říká otec, zdali je na mne hrdý, že jsem se zúčastnil odboje a tak zastoupil rodinu a naši vesnici.“ Tehdy si také s přítelem Josefem Gabčíkem podal žádost o převelení k letectvu. Kubiš toužil stát se palubním střelcem. Ale žadatelů bylo hodně, a Kubiš s Gabčíkem se proto přihlašují do vysoce náročného kursu pro parašutisty.

Na poradě zainteresovaných důstojníků 3. října 1941 konstatoval přednost II. odboru MNO v Londýně plukovník generálního štábu František Moravec, že v okupovaném Československu panuje silný teror K. H. Franka a právě nastupivšího SS-obergruppenführera a generála policie Reinharda Heydricha. Jak svědčí dokument SÚA Praha 37—308—3/1, právě tehdy zřejmě poprvé padla úvaha o odvetě, která by měla velký ohlas a pomohla budoucímu vývoji doma. Jinými slovy šlo o to, vyvolat akci, která by vytvořila podmínky cílům vedoucím k anulaci mnichovské dohody. Úkol byl svěřen operační skupině s kódovým označením ANTROPOID (podle plukovníka Strankmüllera označení určovali Angličané) ve složení rotmistr Josef Gabčík a rotný Karel Svoboda. Ten se ale podle záznamu SÚA Praha 37—308—3/2 při cvičném seskoku z uvázaného balónu 5. října zranil a Gabčík navrhl místo něho Kubiše, který splňoval předpoklady, neboť v srpnu prodělal sabotážní kurs ve Skotsku a nedávno se vrátil z letiště Ringway, kde 20. září absolvoval parakurs. Jan Kubiš se stal příslušníkem zvláštní skupiny D, když si ho 7. října

Kubišova vojenská knížka.

1941 pozval k sobě plukovník Moravec. Do válečného deníku si Kubiš napsal: „Dnes nejsem si jist dnem, neb jest na mne požadován zvláštní úkol. Úkol velice nebezpečný, ale nebojím se ho. Jdu s chutí do práce a nezastavím mne ani to nejhorší.“ Ze strany zpravodajského odboru bylo zařazení Kubiše šťastným rozhodnutím. Temperamentnímu a nápaditému Gabčíkovi byl solidní, rozvázný a k akci plně odhodlaný Kubiš ideálním protipólem. Oba znovu prošli výcvikem ve Skotsku i speciálními středisky blízko Londýna. Od 8. listopadu 1941 byli přiděleni na zdokonalovací stanici Bellasis.

Nyní přeskochme několik desetiletí. Před třemi lety plukovník Emil Strankmüller, nyní ve vyslužbě, žijící v Kovářově, který celou válku stál v čele ofenzivního oddělení zpravodajského odboru MNO a byl zástupcem plukovníka Moravce, před třemi lety na otázku, zda je doposud vázán vojenským tajemstvím, kupodivu odpověděl, že není! O Heydrichovi, tedy o cíli ANTROPOIDU, přitom řekl zajímavý detail. O likvidaci speciálně Heydricha bylo prý rozhodnuto nikoli přímo 3. října, ale až postupnou analýzou situace v protektorátě: na jedné straně stovky obětí 1. stanného práva a na druhé straně nebezpečná politika cukru a biče — konkrétně když v říjnu a počátkem prosince 1941 Heydrich oficiálně přijal zástupce českého dělnictva a rolnictva, kteří mu tlumočili „loajální postoj“ a vůli spolupracovat na válečných úkolech Říše a na novém řádu Evropy. To byly závažné zprávy, vyvolávající v Londýně značný neklid, a byly prý onou tečkou, která rozhodla o Heydrichově osudu. Plukovník Strankmüller odpověděl i na otázku o možnosti případného zpětného leteckého odsunu některých parašutistů po provedení atentátu znova do Anglie. Tyto eventuality se prý skutečně u generála Janouška probíraly, avšak vzhledem k všeobecným podmínkám a k technickým možnostem to byla záležitost zcela nereálná; přesto dodnes někteří autoři s touto problematikou spekulují. ANTROPOID, tedy Gabčík s Kubišem, kromě mohutné a kvalitní výbavy získali k provedení úkolu absolutně volnou ruku. Rotmistr Kubiš podepsal 1. prosince 1941 v Londýně toto doslovné prohlášení: „Můj úkol tkví v zásadě v tom, že společně s jiným příslušníkem československé armády budu odeslán do vlasti, abych v čase, na místě a v situaci, která se podle našeho zjištění a za daných okolností bude zdát nejvýhodnější, provedl nějakou sabotážní nebo teroristickou akci, tak účinnou, aby měla patřičný ohlas jak doma, tak za hranicemi Československé republiky.“

Učiním podle svého nejlepšího vědomí a svědomí vše, abych tento úkol, k jehož provedení jsem se dobrovolně přihlásil, úspěšně splnil.“ V neděli 28. 12. 1941 napsal s Gabčíkem svou poslední vůli a společně s dvěma jinými operačními skupinami nastoupili do letounu, opustili Anglii a letěli vstříc historickému úkolu, k jehož původnímu autorství se v politických i zpravodajských kruzích nikdo patrně už nepřihlásil. Autora můžeme pouze tušit...

"Reflex", 15. 1. 91.

Z. ČESKOSLOVENSKA

Skauti v Košicích vydali 6 bohatě ilustrovaných čísel časopisu "Skaut". Lze je objednat zasláním dol. bankovky na adresu: G. Le-gen, Janošikova 2, 040 01 Košice, ČSFR. --Podrobnosti o oslavách 75.výročí založení skautingu v Hradci Králové pošle M.Hloušek, Ulrichovo nám. 762, 500 02 H.Králové, ČSFR. Hlavní dny: 25.a 26.5.--V Praze vycházejí "Skauting" a "Junák"; rediguje je P.Baudyš.--V "RP" vyšel text sebevražedného dopisu, který Jan Masaryk poslal Stalinovi 9.března 1948, den před tím, než byl nalezen mrtvý na nádvoří Černínského paláce.--Manželé Havlovi předali českému a slovenskému ministru zdravotnictví dar ve výši dva a půl milionů devizových korun; šlo o zahraniční ceny a honoráře Havlových her. Budou nakoupeny nejpotřebnější léky.--O náhrady za ztracený majetek se v Hradci Kr. stará JUDr.Jan Müller.--Jan Líček si u sečské přehrady otevře soukr.motel, půjčovnu kol a vinámu.--R.Hlaváček z K.Varů napsal článek "Proč se organizují volynští Češi"; kopii pošleme vážným zájemcům.--Režisér J.Vilsmeier natáčel v Praze film "Rama Dama".--Ve Valdštynské jízdárně byla úspěšná výstava maleb Jana Zrzavého. Na vernisáži byl i 20 let zakázaný fotograf Jaroslav Krejčí.--V Kostelci n/O dal sov.voják 10ti-letému chlapci za hodinky granát.--Článek v Ostravě byl nadepsán "Krademe jako straky". Garsonka v Zábřehu stála 100.000 korun.--I v Děčíně mají "Humanitární stanici". Vedoucí V.Ludvíková má plné ruce práce s uprchlíky z východu.--Labe u Pardubic je podle místního tisku-stokou Evropy.--Primátor Pardubic MUDr.Zdeněk Stránský s radními schválil návrh, aby město mělo Jirákovu ulici.--Jiří Kozel ze Švýcar hrál v Praze.--Pavel Kohout a prez.Havel "se smířili" při nedávném obědě v malostranské restauraci "U dvou slunců".--Ve Svinčicích u Mostu bude brzy maturovat 10 jízdních policistů pro službu v Praze. Instruktor škpt.F.Michálek byl před válkou u dragounů v Pardubicích a mezi instruktory je inž.Jaromír Dušek. Také plk.J.Klement.--Primátor Zlína ing.R.Veselý rezignoval; byl obviněn ze spolupráce s StB.--Ředitelem "Úřadu na ochranu ústavy a demokracie" je nyní Jiří Novotný a jeho náměstkem mjr.Fr.Stárek. První redigoval časopis "Fórum", druhý časopis "Vokno". Úřad zaměstnává v Thákurově ulici na 3.000 lidí a podle "Reflexu" je to zárodek čs.tajné policie.--Na Moravě vychází nový list: "Svobodné podnikání".--Vlad.Mates rediguje jiný nový list: "Monitor", typu Digest; adresa: Václ.nám. 17, 112 58 Praha 1.--NTS, Bolzanova 7, 110 00 Praha 1, rozesílá čs.noviny a knihy krajanům do zámoří za přijatelné ceny. Pište o katalog.--Dr. S.Bartůšková z Čs.Akademie věd v Brně studuje osobnost R.Nekoly a navázala kontakt s prof.Trnkou v Paříži.--"Lid.Noviny" přinesly 16.2.seznam 233 osob popravených komunisty v letech 1948-1960. /Kopii pošleme vážným zájemcům zdarma./--Fa "Friendship 58" v Plzni a v Kanadě /arch.Dejmková/ plánuje u M.Lázní 32 domků. Kupní cena bude ale vyšší, protože od ledna jen cena jedné cihly se zvýšila z 1 Kčs na 5 Kčs.--Skautské setkání GEORGIÁDA bude v Uhřetěbce v dubnu.--20.4.se v Telči koná valná hromada "Společnosti přátel Kanady a RCI". Svola-vatelem je Stan Dvořák.--Po PhDr.M.Kopeckém se novým ředitelem Domu slovenské kultury stal PhDr.Vojtěch Čelko.--Jedním z nových náměstků čs.ministra zahraničí se stal mladý Pa-louš, syn rektora KU.--Víte, co je SEML? Středoevropské mezi-národní letiště, které se má stavět nákladem 5ti miliard Kčs u Milovic, 40 km od Prahy. Nová rychlodráha závěsného typu má cestovní dobu do Prahy zkrátit na 15 minut. Plánuje se kongresové středisko a 15 moderních hotelů.

Fata morgana, velká bublina, nebo solidní nabídka?

Pastoušky pro obecní chudé

Před dvěma týdny se v Praze objevil kanadský podnikatel českého původu pan Milos Valda a v doprovodu zástupce Svazu podnikatelů a architektů-urbanis-tů předložil resortním pracovníkům české vlády neuvěřitelně velkorysý ná-vrh. Nabídl, že jeho firma zajistí dodáv-ku 45 tisíc domků pro sociální bydlení, které by našim občanům dávali zdarma. I když správa o této velkorysé nabídce

nedostala odpovídající publicitu, přihlá-sily se o dar již tisíce zájemců.

Pen Valda přil jednání na ministerstvu pro hospodářský rozvoj České republiky, které jeho nabídku posuzovalo, uvedl, že firma, kterou zastupuje, nehod-lá tyto domky sama darovat. Žádá pou-ze o souhlas naší strany s přijetím da-ru. Na základě souhlasu pak požádá jed-nu z kanadských nadací, aby tento pro-jekt zaplatila. Jako příklad přivodil s se-bou fotografie z Barbadosu, kde firma tyto domky postavila v rámci kanadské pomoci rozvojovým zemím.

Česká strana s nabídkou pana Valdy souhlasila a dohodla s ním, že v břez-nu dostanou naše stavební výzkumné ústavy dva domky z hliníkových panelů, aby vyzkoušely do jaké míry odpoví-dají československým normám a posou-dily, jak zapadne hliník do našich ob-cí. Ministerstvo pro hospodářský rozvoj, pokud to bude reálné, vyhlásí konkurs pro obce, které by o domky měly zá-jem, mají inženýrskou síť a jsou ochot-né dát pozemek na jejich stavbu zdar-ma. Budoucí uživatelé by totiž neměli nic platit, nejvýše by si bradili výstav-bu podsklepení, protože v tropech, kde se tyto domečky stavěly, sklepy nezna-jí.

Projekt je to velkorysý a časově i technicky náročný. Je určen pouze pro chudé lidi. Hlásit se o přidělení dom-ku je přitom předčasné.

"Práce", 11.2.91.

/Pozn.redakce: I když v článku není uvedeno jmé-no firmy, dotyčný má pů-sobit v Kingstonu, Ont. /

Když má člověk samopal na prsou

"Hlas Vysočiny", Pelhřimov,
6. února 1991.

F. P. BRONZ

Jsem nemocen. Nervy a prostata — diagnóza to opravdu překrní. Nervy mám pryč z toho, jak se pořád rozčiluji, že se z našeho národa stali hokynáři. A prostata je z toho, jak jsou lidé vyčuráni. Se mnou je to horší — ani kapka moče. Nejsem holt takový jako oni!

"Tondo, ležíš? Šmáráš, uvidíš ty všechno zaspíš! Pusť si ho-nem televizi. V Rusku je převrácen!" bouchá na okno a vubízlí mne k činu můj soused.

Vyskočil jsem z postele a ženu se k televizi. Mluvil gene-rál-maršál Krawčenko: "Soudruzi, dost bylo těch ústřků, od-strků a strků. Dnes je konec perestrojky, nastupuje pevná ru-ka. Ten, který vedl náš stát do záhuby, teď leží u kremelské zdi." Ozval se jásot a volání: "Pryč s kapitalisty!" "Právě jsem dal pokyn a příkaz naší armádě. Naše tanky se už nezadrž-teleň valí do zemí, které jsme museli opustit. Bude nám opět patřit celý náš socialistický svět!" dorrval Krawčenko a dale pod ním mu davy provolávaly slávu a vyly nadšením.

Přepnul jsem na druhý kanál. Hovořili tam slovensky. Jan Makrogurský tu povedal: "Ja som bol vždy pre samostatný štát, abysme sa mohli pripojiť k Sovietskému zväzku!"

Další přepnul. Český kanál. Na obrazovce září tvář — je to možná? Soudruh Kokeš tu není jako kůl v plotě, kolem celá stará garnitura, poznávám významně představitele: Kel-háka, Vasila Balika i Bohoritu a Penána (už je z basy venku). A jsou tu i další, kteří nedávno vystupovali proti velké stra-ně. Teď tleskají: Chládek a Moricek. Vítají zřetny, neboť le-dně řízené hospodářství pod jedinou jejich stranou bude úspěš-né. Divám se a žasnou dál. Dráty, ostatně dráty! A tam za ni-mi vidím Havla, Dlenstbiera, Rychetského, Sokola, ale i Bu-rešovou, objímá se s Horelovou, přestože ta ji napadla kvůli neoprávněným odměnám. Pláčou a uvědomují si, že problém je někde jinde. Je tu nejen celá federální vláda, ale i vlády republikové. Teprve teď se dohodly a velký slovenský Bivol prohlašuje: "Je to v rittl, kamaráti!"

Venku slyším hromový hluk. Běžím od televize k oknu a pak ven. Na stadiónu přistává helikoptéra. Na ní srp a kladivo. Vyskakují vojáci. A už se objevují první občané. Běží jim instálci. Poznávám soudruhy, kteří kandidovali do obecních vo-leb, prohlašovali, ano, naše strana sice udělala chyby, ale my se jich nedopustíme! Volte nás! Vítají sovětská vojska jako osvoboditele. Už potetili!

"To je hrůza!" snune se mi z úst.

"Chceš přes držku!", slyším vedle sebe, ty seš taky tako-vej! Taký si volil fórum, dobytku! Hurá!!!" volá uštlé chlap-cům, kteří přišli z dalekých stepů. Objímání, volání "A to? Što ty?" namítil na mne šikmooký chlapec samopal. "Já, já, já..." kóktám rozpačitě.

"No, što ty? Paněmáješ?" vzkřikl a strčil mi samopal mezi knoflíčky košile na hrudníku. Ohýbám hřbet.

"Já — komunist"

Vtom jsem dostal ránu. Pořádnu. O pelest postele. Fu! to byl hrůzný sen. Měl by se zdát nám všem. Pak by byl konec hokynářství!

PŘÍJEMNÉ SVÁTKY VELIKONOČNÍ

Bata

všem našim

zákazníkům, přátelům a krajanům přeje

Bata

DIVISION OF BATA
INDUSTRIES LIMITED

FOOTWEAR

BATAWA • ONTARIO • KOK 1E0

Krajan Jaromír Grygar z Pencoeed ve Walesu namaloval tento obraz v r.1988. Zachytil symbolicky situaci v naší rodné zemi po odchodu komunistů. Plačící žena, poušť, strom bez listů... Čím víc se dovídáme o škodách, které doma komunisté za 40 let způsobili, tím je jasnější, že Mistr Grygar je vlastně jasnovidce-génius..

ČECHOSLOVÁCI v ZAHRAŇICÍCH

Angl. list "Sunday Times" přinesl zajímavý článek "Havel brings in Porsche prince to run his castle". Autorem byl pražský dopisovatel listu P.Green; dívá se na Karla Schwarzenberga sympaticky.--Pražské "Republikánské listy" se v článku "Ladislav Feierabend" zabývaly válečnými osudy muže, který zemřel 15.8.69 v Rakousku.--V.Šetina redakci t.l. poslal k nahlédnutí břitký článek "Trestuhodná neomalenost", který napsal pro jistý pražský list. Od-suzuje, že čs.občané viní prez.Havla ze všech nedostatků, včetně nedostatku brambor.--Býv. vydavatel australských krajských "Hlasů" má pozoruhodný úspěch v Praze se 14ti-deníkem "Český dialog"; vydavatelkou je Eva Strážovská. Adresa: K lipám 24, 190 00 Praha 9.-- Kniha "Český šlechtic František Schwarzenberg" z pera Vlad. Škutiny, 271 stran, jde v ČSFR na dračku. Hrdina knihy žije v Rakousku a má zdravotní problémy, které s sebou přináší stáří; narodil se 24.3.1913.--Dostali jsme pěkný dopis od jednoho z 23 zahr.poradců prez.Havla, MUDr.Stanislava Štěrby z Vídně.--V Denmark, záp.Austrálie, žije D.Zlatník.--Dagmar Fárová byla v curyšské nemocnici se srdcem, ale už je doma.--Paní Ludmila Čížková z Gaggy ve Francii děkuje touto cestou všem, kteří jí projevíli soustrast nad úmrtím jejího manžela, posl. Aloise Čížka. /Největší smutek v Kanadě mělo jeho "dvojče", poslanec Ota Hora./--Otec J.Pazderka, SJ, z Londýna, působil 3 měsíce v Nepomucenu v Římě. Dp.Jan Lang nám sdělil, že sice zastavil vydávání "Londýnských Listů", ale pokračuje s "CM Věstníkem"; ten začal vycházet v r.1950.--Revue "POLYGON reportér" ve Švýcarsku redigoval J.Lambert a dr.R.Ströbinger. Vydavatelem je L.Friede. Adresa: Postfach 1737, 80 48 Zürich-Altstetten.-- Obyvatelé holandského Haarlemu nadále všestranně pomáhají svému čestnému občanu, dirigentovi Staňkovi, starostovi Světle n/S.--Ve Florstadtu v Německu žil MUDr.Vlad.Kuric. Kam se odstěhoval?--Edice Arkýř zrušila svou mnichovskou adresu; přestěhovala se do ČSFR?--Dipl.arch.Rudolf Fiala, starosta Ústředí čs.sokolstva v zahraničí, se v zimním dvojčísle časopisu Ústředí dojemně rozloučil se "Sokolkou č.1", Marií Provazníkovou. Bylo jí 100 let a zemřela v USA.--V Mnichově zemřel 21.2.91 známý skaut Mirel Obrman, 57.--Zahran. soci. demokraty na sjezdu strany v Ostravě zastupovali Koutný, Och a Zběhlík.--Na red.J.Jostena a jeho dlouholetou vynikající práci v Anglii is vzpomnělo "Svob.Slovo" 2.3.91.--Čs.diplomat z Canbery dr.P.Kadlec navštívil krajanů usdlé v Alice Springs v Austrálii.--Čs.velvyslanec v Izraeli dr.Miloš Pojar byl patronem výstavy fotografií P.Štecha v Tel-Avivu. Projev měl kult.attaché L.Pavlat.--Z Anglie si zajel do Prahy také známý čs.sportovec Jarda Drobný, který v r.1954 vyhrál Wimbledon.--Od r.1948 opustilo Československo přes 500.000 občanů a usadilo se v záp.zemích.--O poslanci J.Nermuťovi, který zemřel na Tasmánii, vyšel v "Naší rodině" článek "Hledání domova".--O T.Baťovi psal nedávno podrobně také největší ang.list "Daily Telegraph".--Ekonomický redaktor Svob.Evropy z Mnichova, Karel Kühnl, poskytl podnětný rozhovor redakci "Studentských Listů". Sešel se také s prof.O.Šikem, který přednáší na KU.--Vlastní otec angl.dramatika T.Stopparda se jmenoval MUDr.Štreusler; při evakuaci Singapuru zahynul na angl.lodi, kterou Japonci na širém moři potopili. Pracoval pro Baťu.

NAŠI V USA

"80" se ve Washingtonu 4.3.91 dožil známý vlastenec ze Žiliny, Vavro Ryšavý. Blahopřejeme.--Poslední číslo "Proměn", které v USA vydává Společnost pro vědy a umění, přineslo hodnotný článek Jar. Mezníka z Brna "Moravský problém". Jak časové!--John Hvasta, který v lednu 1952 s pěti přáteli uprchl z Leopoldova a žije v USA, se vrátil na návštěvu do Prahy. Jednal s čs.TV o dovozu klasických am.filmů.--Pokud se naši krajané v Los Angeles, CA pamatují na div. autora a herce Václava Kučeru /založil později vlastní divadlo v Minneapolis; nazval je "Smiksmak"/, měl v Praze zajímavou výstavu fotografií.--Pavel Páv z USA předal 1.3.v Brně básníkovi Z.Rotreklovi Cenu Jana Zahradníčka. Byl přítomen i syn Jana Zahradníčka. /Dosed tuto cenu dostali: Ivan Jelínek, Ivan Diviš a Karel Kryl./--James Sedláček /12580 Boulder St., Boulder Creek, CA. 95006/ nabízí našim krajanům "dovolenou na jízdním kole", v trvání dvou až tří týdnů. Trasa začíná a končí v Praze a v ceně je zahrnuta letenka a ubytování, jakož i "support van".--Vyprávění Radka Mašina z Bohemia, NY o úniku přes vých.Německo v r.1953, vyšla doma pod názvem "Jenom ne strach". Redigoval Ota Rámboisek.--V Montgomery, Alabama žije pí Eva Newmanová, roz.Honolková z Trutnova, která odešla z vlasti v r.1948. Její manžel plk.Frank Newman přišel o život jako am.letec nad Vietnamem v r.1970. Její foto přineseme příště.--Vojenský redaktor am.listu "Sentinel" /200.000 členů/, krajan Charles Drha, navštívil nemocnici pro veterány na Staten Island.--Novinář Karel Jiše byl za války v Anglii. Kdo ho znal a co se s ním stalo?--Ota Černoch, maj.firmy AMČEK, s pobočkami v Praze /Sázavská 32, 120 00 Praha 2/ a ve Washingtonu, nabízí v Kremnici vyrobené pamětní mince s prez.V.Havlem; cena US\$22:95.--Revue "Carpatho-Rusyn American" má adresu: 132 Hawthorne St., Pittsburgh, PA. 15218, USA.--Jan Kuncíř ze South Paris, ME nám poslal znamenitý rozbor "Evropa a Československo".--Z.Pražák dělal čs.rádio v Clevelandu, OH už 38 let a pokračuje...--Z Chicaga zajel do Prahy také býv.bran. kář Břetislav Dolejší; jistý čas působil v Torontě.--Po autonehodě zemřel poblíž Chicaga, IL. katolický novinář dr.Vilém Stránecký.--A.Šeda z Kal.napsal pro "Hlas národa" znamenitý článek "Jak padla Milada Horáková". Dr.L.Rozbořil v témže listě v článku "17.listopad 1939 a 1989" popsal zasvěceně nejen tragické události v r.39, ale také činnost Ústředního svazu čs.studentstva v zahraničí za války v Anglii a návštěvu pres.Bushe v Praze loni; byl na tribuně tisku s L.Žínkem a dr.Somrem.--V.Nevlud vděčně vzpoměl, že zesnulý vydavatel "Am.Listů" Frank Švehla před lety vydal jeho knihu "Ledy se hnuly"; v pozadí obětavě pracovala paní Gerda Švehlová, která všechny písemnosti nyní odeslala do Prahy do "Libri prohibiti".--Vystižnou studii o dnešní hosp.situaci ve staré vlasti nám poslal Aleš Sataňek ze Sunnyside, NY. /Nejvíce vadí současná bezradě a nejistota z budoucnosti./

--Václav Nedomanský uvažuje o přesídlení z USA do ČSFR.--Býv.majitel hotelu Palace v Pardubicích Āda Souček nebyl Alois. V USA mu říkají "AL". Žije v Jericho, VT.--Poúnorový Vladislav Slavík je dnes předsedou sazečů v N.Y.Timesech; poskytl 23.2.rozhovor reportérovi pražského "Svob.Slova". Jeho popis let 1948 až 1968 je mistný.--Z Chicaga se rozjel za kamarády do Kladna fotbalista Mir.Rys. Hrál za Spartu Chicago.--Začátkem března byla v Praze opět Āja Vrzáňová-Zanová.--Na Kladně měli výstavu fotografií "New York a Texas"; hlavně o krajanech tam usdlých.--Býv.čs.rozvědkář L.Bittman působí na univ.v Bostonu; napsal zajímavý článek pro "Stud.Listy" v Praze.--Eduard Ingriš ml./24 let/ je znamenitým klavíristou.--Dr.Přemysl Tůma dopisoval pro Voice of America; nikoliv pro Radio Free Europe.

DOMÁCÍ UZENINY EVROPSKÉ LAHÚDKY

PARKLAND
MEAT PRODUCTS
ILJA
SANDA
2216 BLOOR WEST (u Runnymede)
TORONTO, ONT. M6S 1N4 TEL: 766-8138
Máme také houskové knedlíčky.

Eduard Ingriš † 11. 1. 1991

V pátek 11. ledna zemřel po delší těžké nemoci v nemocnici v nevadském Renu jeden z nejznámějších a nejúspěšnějších skladatelů populárních a trampských písní z období mezi dvěma světovými válkami, Eduard Ingriš.

Známy exilový skladatel, který se narodil roku 1905 ve Zlonicích na Kladensku, byl kromě mnoha obhíbených písní autorem trampské hymny "Niagara", kterou si doma i v celém světě zpívají našinci s toulavou krví už po několik generací. Byl autorem úspěšných operet a muzikálů, hranych v divadlech po celé republice i v zahraničí, ale také vážné hudby. V té době byl Eduard Ingriš spolupracovníkem a přítelem mnoha významných umělců -- K. Hašlera, R. Frimla, J. Ježka, F. Futuristy a dalších. Byl rovněž výborným zpěvákem a hudebníkem, koncertoval v Lánech pro prezidenta Masaryka. Mělkod však ví, že počátkem 30. let spolupracoval se skladatelem J. Vejvodou, a že je nikde nejmenovaným spoluautorem polky "Škoda lásky", známé v celém světě.

V roce 1947, kdy už bylo zřejmé, že může dojít ke komunistickému puči, rozhodl se Eduard Ingriš k odchodu do zahraničí, aby se nemusel stát režimním skladatelem častou a budovatelských pochodů. Odplul nejprve do Brazílie, kde žil v Rio de Janeiro a Manausu. Později se stal v Peru dirigentem Státního symfonického orchestru. Na svém "velkém vandru" procestoval Peru a natočil několik vzácných dokumentárních filmů. Cestoval do pralesů mezi Indiány, provázel po Peru naše cestovatele Hanzelku a Zikmunda (mnohé z fotografií v jejich knihách o Jižní Americe pořídil právě Ingriš), ale také hollywoodské filmaře, se kterými spolupracoval při natáčení mnoha filmů. Z té doby se datuje jeho přátelství s některými významnými herci, např. Johnem Wayneem. Při cestách po Peru také provázel cestovatele Thora Heyerdahla a stal se jeho dobrým přítelem. Seznámil se i s Hemingwayem a byl hlavním poradcem při natáčení filmu "Stařec a moře".

V polovině padesátých let se na popud T. Heyerdahla Ingriš rozhodl, že podpoří jeho teorii o osídlení ostrovů Tichomoří z jihoamerické pevniny. Dal postavit balzový vor Kanuta I (název podle posvátné květiny Inků) a s mezinárodní posádkou se vydal do vod oceánu. Cesta však skončila neúspěšně. Odvážný cestovatel a mořeplavec se však nedal odradit, a na voru Kanuta II se vydal znovu na několikaměsíční plavbu, kterou v létě roku 1959 zakončil úspěšným přistáním na ostrově Matahiva v souostroví Tuamotu. Jméno českého cestovatele Eduarda Ingríše se rozletělo do celého světa, objevilo se v učebnicích zeměpisu i na listinách významných zeměpisných společností.

Po svém odchodu do U.S.A., kde se usadil se svou ženou Ninou v nádherné krajině lesů Sierra Nevady v městě South Lake Tahoe v Kalifornii vykonal E. Ingriš množství přednášek, při kterých nikdy neopomněl zdůraznit svůj český původ. Vzpomínal na svou vlast a přátele doma a s radostí vždy vítal každou návštěvu z Československa. A nebylo jich málo. Přátelé doma nezapomínali, jmenovali ho např. čestným členem Klubu čs. trampů-seniorů, přijížděli za ním.

Až do pozdního věku byl Eduard Ingriš plně činný, skládal pro české ochotníky v Americe nové písně i upravoval starší, sám s nimi hrál a zpíval. S Waldemarem a Olgou Matuškovými spolupracoval při vydání jejich LP gramodesky "Niagara". Na videokazety přetočil a upravil své dva vzácné barevné filmy z cest mezi Indiány po Amazonce v Peru a na vorech Kanuta, které rozesílal zájemcům do celého světa.

S hlubokým dojetím a radostí uvítal Eduard Ingriš listopadovou "sametovou revoluci" v Českoslovenku a těšil se, že se snad po dlouhé době konečně podívá do své svobodné vlasti. To už se mu nepodařilo.

Po listopadu 1989 začal Ingriš spolupracovat také s muzeem ve svém rodišti Zlonicích, jehož pracovníci zřídili expozici s památkami na skladatelskou činnost a cesty svého slavného rodáka. Byla také umístěna pamětní deska na jeho rodném domě. V ČSFR o něm bylo publikováno v poslední době několik článků v novinách a časopisech, byl jmenován čestným členem celostátního klubu cestovatelů GLOBE, který byl ustaven r. 1990.

11. února 1991 by se byl Eduard Ingriš dožil 86 let. Je navždy zaraženo k těm českým cestovatelům, kteří šířili jméno své země po celém světě a obohacovali lidskou touhu po poznání.

VLADIMÍR KRÍŽ
"Čs. týdeník", NY, USA.

**Nezávazný odhad
hodnoty vašeho
domu, obchodu,
živnosti nebo jiné
nemovitosti
provede diskrétně
a zcela zdarma**

**George (Jiří)
Daneš**

Corporation Realtor

Tel. 439-1660 /anglicky/
266-1659 /česky/

**Family
Trust**